

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.892 van 21 juni 2012
in de zaak A. 199.460/XII-6517**

In zake: de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dany Socquet
kantoor houdend te 3080 Tervuren
Merenstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
woonplaats kiezend bij
de Juridische cel van de afdeling Advies en
Ondersteuning onderwijspersoneel
kantoor houdend te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15 kamer 1 C 24

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 11 januari 2011 van het college van beroep, kamer voor het gesubsidieerd officieel onderwijs, waarbij de evaluatie “onvoldoende” van A.E. wordt vernietigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 juni 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de verzoekende partij en adjunct van de directeur Frederik Stevens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. A.E. is ten tijde van de bestreden beslissing als lerares verbonden aan de provinciale school “De Wijnpers” te Leuven, onderwijsinstelling van de provincie Vlaams-Brabant.

3.2. Op 29 juni 2010 neemt A.E. kennis van een evaluatieverslag waarin haar functioneren als “ongunstig” wordt beoordeeld. Zij tekent beroep aan bij het college van beroep. Die laatste beslist op 13 september 2010 dat het beroep “ongegrond [is] wat het voorwerp betreft omdat de evaluatiebeslissing met als eindconclusie ‘ongunstig’ niet beantwoordt aan de bepalingen van de artikelen 47septies - 47 septiesdecies van het decreet van 27 maart 1991”.

3.3. Op 10 november 2010 wordt een nieuw evaluatieverslag over A.E. opgesteld, dit keer met als eindconclusie “onvoldoende”. Zij dient opnieuw bezwaar in bij het college van beroep.

Het college van beroep beslist op 11 januari 2011 met de thans bestreden beslissing, om de voor hem bestreden evaluatie “onvoldoende” te vernietigen.

3.4. Op 3 maart 2011 weigert verzoekster aan A.E. de vaste benoeming. Die beslissing is gesteund op de door het college van beroep vernietigde evaluatie “onvoldoende”.

Die beslissing is aan A.E. betekend met een aangetekende brief van 17 maart 2011, waarbij haar werd gewezen op de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State. Zij heeft die beslissing niet bestreden met een annulatieberoep.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Ambtshalve rijst de vraag of verzoekster nog actueel belang heeft bij het beroep.

In haar verzoekschrift omschrijft verzoekster haar belang als volgt:

“Aangezien verzoekster dient in te staan voor de kwaliteitsbewaking van het onderwijs dat door haar instellingen wordt verstrekt, inzonderheid door het onderwijs dat wordt gegeven aan de Provinciale School ‘De Wijnpers’ te Leuven.

Dat [A.E.] sedert september 2008 als lerares aldaar is tewerkgesteld doch haar prestaties als leerkracht, bij eindverslag d.d. 10 november 2010, ongunstig werden geëvalueerd.

Dat deze ongunstige eindevaluatie werd vernietigd door het thans bestreden besluit van 11 januari 2011 van het College van Beroep.

[...]

Dat verzoekster echter de mening blijft toegedaan dat de betrokken leerkracht terecht ongunstig werd geëvalueerd en dat de leerkracht hierop moet kunnen worden aangesproken, al weze het maar met het oog op een toekomstige bijsturing - verbetering van de manier van lesgeven van de betrokken leerkracht.

Dat verzoekster dient te waken over de kwaliteit van het onderwijs dat door haar instellingen wordt verstrekt.

Dat verzoekster dan ook over het rechtens vereiste belang beschikt om de nietigverklaring te vorderen van de bestreden beslissing.”

In het auditorsverslag is verzoekster erop gewezen dat A.E. thans geen personeelslid meer is van het provinciaal onderwijs, en dat “de auditor-verslaggever niet [inziet] hoe een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoekster nog enig voordeel kan opleveren, voordeel dat volgens verzoekster zelf onmiddellijk gerelateerd moet zijn aan haar plicht tot kwaliteitsbewaking van het in haar onderwijsinstellingen verstrekte onderwijs”.

Aldus uitgenodigd om haar actueel belang te staven, betoogt verzoekster in de laatste memorie dat zij haar belang bij het beroep niettemin behoudt “in de mate dat [A.E.] op welke manier dan ook terug in dienst zou kunnen treden van een onderwijsinstelling behorende tot de verzoekende partij”, “om reden dat zij er op geen enkel ogenblik toe kan gehouden worden om haar de overwegingen zoals deze worden weergegeven in de beslissing van 11 januari 2011 van het college van beroep, eigen te maken”.

Beoordeling

5. Niet is betwist dat A.E. thans en dit sedert 1 september 2011, niet meer werkzaam is in het provinciaal onderwijs van de provincie Vlaams-Brabant, maar in onderwijsinstellingen van het Gemeenschapsonderwijs.

6. De contouren van het belang, dat verzoekster zelf heeft bepaald in haar inleidend verzoekschrift, komen erop neer dat haar belang gelegen is in de kwaliteitsbewaking van het in haar onderwijsinstellingen verstrekte onderwijs.

In de laatste memorie spreekt zij niet tegen dat dit belang hier en nu niet meer wordt gediend door de gevorderde nietigverklaring. Zij brengt haar belang nog enkel in verband met de veronderstelling dat A.E. “op welke manier dan ook” later opnieuw bij een van haar onderwijsinstellingen in dienst zou treden.

7. In tegenstelling tot de kamers van beroep, bevoegd voor tuchtzaken en preventieve schorsingen, doet het college van beroep met betrekking tot

evaluaties geen uitspraak “in laatste aanleg”. Na de vernietiging van de evaluatie “onvoldoende” door het college van beroep, komt de evaluatiebevoegdheid terug in handen van de onderwijsinstelling, zij het dat rekening moet worden gehouden met de overwegingen van de beslissing van het college van beroep. Verzoekster heeft ervoor geopteerd -zonder een dergelijke nieuwe evaluatie en zonder de uitkomst van dit beroep af te wachten- om de vaste benoeming aan A.E. te weigeren op grond van de ondertussen door het college van beroep vernietigde evaluatie “onvoldoende”. A.E. heeft deze weigering niet aangevochten en heeft geprefereerd in een ander onderwijsnet aan de slag te gaan. Dat A.E. in de toekomst opnieuw naar het provinciaal onderwijs zou overstappen, vormt in die omstandigheden een wel zeer hypothetisch belang. Daarenboven zal een nieuwe tewerkstelling in het provinciaal onderwijs niet “op welke manier dan ook”, maar hoe dan ook pas na een nieuwe sollicitatie en overeenkomstig de rechtspositionele regels kunnen gebeuren. Verzoekster, die niet beweert dat A.E. thans nog op specifieke voorrangsrechten een beroep kan doen voor een betrekking in haar provinciaal onderwijs, zal dan als werkgever de professionele kwaliteiten van A.E. op dat ogenblik kunnen onderzoeken en beoordelen.

8. Ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoekster zonder actueel belang is. Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 juni 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest